

ЧАСЪ

Иже купив наслаждаася еси со мною
вращенъ, въ домъ бжїи ходихомъ едино-
мысленїемъ.

Да прїидетъ же смѣръ на нѧ, и да гни-
дутъ во адъ живи, ѣкѡ лѹкавство въ жи-
вицахъ ихъ, погредѣ ихъ.

Изъ кѣ бѣѹ възвѣахъ, и гдѣ оуслыша мѧ.
Вечеръ и зѡтра, и полудне, повѣмъ и
возвѣщѹ, и оуслышитъ гласъ мой.

Избавитъ мїромъ душѹ мою ѿ приви-
жающихъсѧ мнѣ: ѣкѡ во мнозѣ вѣхѹ со
мною.

Оуслышитъ бѣхъ, и смиритъ ѧ, сый прѣ-
жде вѣкъ: нѣсть бо имъ измѣненїѧ, ѣ-
кѡ не оуболашасѧ бѣа.

Прострѣ рѹкѹ свою на воздѡхнїе, ѡсквер-
ниша закѣтъ егѡ.

Раздѣланшасѧ ѿ грѣва лица егѡ, и
прикланишасѧ срѣцѡ ихъ: оумѡлкнуша словѣ-
са ихъ паче елїа, и тѣ сѹтъ стрѣлы.